

Marija Kmetova

39

Sveti Francisek Asiski

Hvala Ti, ker bo spet prišel Tvoj Sin v sijajnem veličastvu in bo poslal v večni ogenj vse zavržene, ki se niso spokorili in Te ne poznali. A vsem onim, ki so Te poznali, Te molili in se kesali, bo dejal: 'Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta, zasedite kraljestvo, ki vas čaka od začetka sveta!' In ker mi, ubogi in grešniki, nismo vredni, da Te imenujemo, ponižno prosimo Gospoda Jezusa Kristusa, Tvojega ljubega Sina, ki ga imaš rad, naj se Ti On zahvali s Svetim Duhom za vse, kakor je vseč Tebi in je vseč tema dvema. Njega prosimo, ki vse premore pred Teboj in, ki si storil zaradi njega toliko za nas. Aleluja.«

Ali je bila to molitev? Kaj ni šlo kakor angelsko petje mimo bratov? Pogledali so rdečo lučko pred oltarjem, ki je ponihavala in se smehljala v tenkih odsevih po stenah, in tudi oni so se nasmehnili, ko so spet zaslišali očeta:

»In prosimo slavno Mater, presrečno Marijo, večno Devico, in prosimo svetega Mihaela in Gabriela, Rafaela in vse blažene kore duhov, serafe in kerube, angele, nadangele in Janeza Krstnika, Janeza Evangelista, Petra in Pavla in svete očake, preroke, svete nedolžne, apostole, mučenike, spoznavavce, device, vse blažene in Elijo in Enoha in vse svetnike, ki so bili, ki še bodo in ki so; ponižno in zaradi Tvoje ljubezni jih prosimo, naj se Ti zahvalijo za vse stvari, kakor je vseč Tebi, Ti najvišji Bog, ki si resničen, večni in živ, in naj se zahvalijo tudi našemu Najsvetejšemu Gospodu

Jezusu Kristusu in Svetemu Duhu, Tolažniku, naj se zahvaljujejo vedno in večno. Amen. Aleluja.«

»In za našega očeta, ljubi nebeški Oče, hvala, hvala,« je zašepetal brat Leon in bilo mu je neskončno lepo. Potegnil je veter skozi okence, da je vztrepetala lučka, bratje so ždeli vsi prevzeti in prosili v srcu, naj bi še molil njih oče. Tudi oljke so zaprosile, stresle so se v vetru, prebudil se je ptiček in začivkal...

»In prav iskreno prosimo vse one,« je zazvenel Franciškov glas, da so bratje dvignili glave in se ozrli v nebo, »vse one, ki hočejo služiti Bogu v naročju katoliške in apostolske Cerkve, vse duhovnike, diakone, subdiakone, klerike, menihe in redovnice, otroke in dojenčke, ubožce in izgnance, kralje in kneze, delavce in rokodelce, služabnike in gospodarje, vse device, vse one, ki se zdržujejo, in vse zakonce, vse laike, može in žene, vse odrasle, mladeniče in starčke, bolnike in zdrave, velike in majhne, ljudstva vseh plemen, slehernega jezika, vsake narodnosti, vse ljudi iz vseh delov sveta, ki so in ki bodo še; prosimo in opominjamo jih mi, minoriti in ničvredni hlapci, da složno vztrajamo v pravi veri in v pokori, zakaj izven nje ne more biti nihče zveličan. O, ljubimo iz vsega srca in vse duše, z vsemi čustvi, z vso močjo, vsem razumom, vso silo, z iskrenim prizadevanjem, z vso nežnostjo, iz naše najgloblje notranjosti, z vsemi željami in vsem hotenjem – ljubimo Boga, Gospoda, ki nam je dal in nam še vsak dan daje vse

je usmiljen. On je bil in je poln dobrote za nas, ki smo slabi in bedni, ki smo leni in smrdljivi, nehvaležni, nevedni in hudobni. Ne želimo tedaj nič drugega, ne hrepenimo po ničemer drugem; da nam ne bi bilo nič drugega všeč, nas ne bi nič drugega vleklo nase – v vsem nič drugega kakor – Stvarnik, Odrešenik, Zveličar, edini in resnični Bog, ki je vse dobro v Njem, ki je edina dobrina, ki je resnična in najvišja dobrina sama; ki je edini dober, pobožen in prizanesljiv, ki napaja duše, ki je krotek, ki je edini svet, pravičen, resničen, zanesljiv, ki ima le On dobroto, nedolžnost in čistost, ki je od Boga in po Njem in v Njem vse odpuščenje, vsa milost, vsa čast spokornikov kakor tudi vseh pravičnikov in svetnikov, ki se veselijo v nebesih.«

In kakor da mu besede niso dovolj in ne ve, kako bi se izrazil, je Frančišek vstal in razprostrl roke, potem se je zgrudil na kolena in spet povzdignil glas.

»Nič nas ne sme ovirati, nič nas ločiti, nič zadrževati, nas vse, kolikor nas je, da ne bi v vsakem kraju, ob sleherni uri, ob vsakem času in vsak dan neprestano ponižno in resnično verovali. O dajte, da gojimo Boga v srcu, da ga ljubimo, molimo, hvalimo, blagoslovljamo, častimo, povzdiguje, se mu zahvaljujemo in mu služimo, Njemu, ki je najvišji Bog, ki je krasen in večni! Troedini je in edini, je Oče, Sin in Sveti Duh, Stvarnik vseh teh, ki verujejo in zaupajo Vanj in ga ljubijo. Nima začetka in ne konca, neizpremenljiv je in neviden, neizrekljiv, nepojmljiv, nedosegljiv, blagoslovljen in češčen, poln slave, povišan in vzvišen, prijazen in dober in prisrčen in je vedno vreden, da vsi hrepenijo vedno in večno samo po Njem! Amen.«

In kako bi se hotel skriti Frančišek v nevidni veliki plašč svojega Stvarnika, se je zvil v dve gubi in si tiščal dlani na obraz.

»Tvoj sem,« je šepetal, »kakor bi Ti še povedal, da sem Tvoj, Gospod!«

In zazdelo se mu je, da vidi, kako prihajajo od vseh strani njegovi bratje in so lačni in ga prosijo kruha. On pa nima ničesar, da bi jih nasitil. Same drobtinice ležijo krog njega in se izmikajo njegovim prstom. A glas iz nebes mu pravi: »Frančišek,

napravi iz vseh teh drobtinic kruhek, ki boš z njim nasitil lačne brate.«

Vstal je in vsi bratje so šli za njim, krog in krog je bila temna noč, a zdelo se je, kakor da je Frančišek ves svetel.

1. Zgodba o lastovkah.

Deževalo je in vse dremotne so se svetlikale luže na poti, mežikale so in so bile nejevoljne, ker jih je prebudilo sonce. Frančišek je poklical brata Masea in sta odšla proti mestecu Alviano. Spotoma sta se ustavljala, pomagala ljudem, zabavala otroke, opazovala mravlje in prišla že pozno popoldne v Alviano. Meščani so bili kmalu okoli Frančiška, poljubljali so mu roko, prinašali otroke, da jih blagoslovi in se radostno pogovarjali z njim. Prosili so ga, naj jim pove kaj lepega. In Frančišek je stopil sredi trga na kamen in pričel: "Mir bodi z vami, ljubi moji! V tem hipu so prifrčale lastovke in tako zagostolele mimo Frančiška, da ni bilo moči razumeti njegovih besed. Frančišek je umolknil in spet pričel, ljudje so pridržavali sapo, da jim ne bi ušla nobena besedica, a lastovke so žgolele dalje in se izpreletavale prav nizko spodaj in bile bolj in bolj glasne.

se nadaljuje

Središče mesta Assisi.

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
S.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197 KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787 in (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

SV. CIRIL IN METOD MELBOURNE

KRONIKO DOGAJANJ v našem verskem in kulturnem središču v Melbournu mi tokrat pomaga pisati kar nekaj dopisnikov in soustvarjalcev dogajanj.

LUCIJA SRNEC poroča o peti obletnici smrti patra Bazilija in srečanju nekdanjih stanovalcev Baragovega doma. Takole piše:

Kulturni odbor Kew je organiziral srečanje fantov, ki so ob prihodu v Avstralijo živeli v Baragovem domu (**fotografija spodaj**). Pri sveti maši smo se v nedeljo, 28. julija 2002, spomnili p. Bazilija, ki nas je za vedno zapustil pred petimi leti. Po maši je bil v dvorani kratek program, ki sva ga pripravili Draga Gelt in Lucija Srnec na spomin 42-letnice fantov, kateri so sedaj že možje, očetje in stari očetje. Pripravili sva tudi razstavo slik, ki so prikazovale prihod in razvedrilo fantov v Baragovem domu. Pri razstavi so pomagali Štefan Srnec in Angelca Veedetz. Slike so prispevali tudi Veronika Ferfolja (iz arhiva), Anica Markič in Karlo Štrancar. Na razstavi je bila opisana tudi kratka pisana zgodovina udejstvovanja fantov – to sem povzela po Mislih pa tudi Lojze Markič je popisal svoje življenje v domu, dokler ga ni izvoljenka Anica odpeljala.

Prezela sem nalogo vodenja programa, kjer je o pomenu tega dne najprej spregovoril p. Ciril. V letih bivanja so se fantje lepo imeli v domu. Kratkočasili so se z različnimi športi, igrami in tudi

zabavali so se ob obletnicah, ki so jih preživljali v domu. Veselili so se velikih tort s svečami, ob katerih so poskušali svoje mehove. Zadnja takšna slovesnost je bila torta z 18 svečkami. Za vsa ta razvedrila je poskrbel pokojni pater Bazilij.

Zelo zanimiva je bila vožnja ladjic. V to igro so se vključila tudi simpatična, takrat še mlada dekleta. Imena ladjic so bila ista, kot so te fante pripeljale v Port Melbourne: Toscana, Romana, Flamingo, Castle Felice, Castle Verde. Tudi letos smo pripravili ladjice z istimi imeni in povabila sem nekdanje Baragovce, da poskusijo, če se jim posreči pripeljati ladjico varno v пристanišče. Če se kapetanu ladja prevrne, mora začeti znova. Prvi je srečno pripeljal ladjo najmlajši kapitan David Markič, zadnji pa Karlo Štrancar, oba sta dobila darilo. Nobenemu se ladjica ni prevrnila. Potem so poskušali upihniti svečke na torti, ki jo je pripravila Draga Gelt. Vse svečke je upihnil Matija Štukelj ter si prislužil nagrado.

Fantje – možje so obujali spomine iz let v Baragovem domu. Prvi se je okorajžil Franc Kravos z zanimivimi spomini. Dolg življenjepis je povedal in tudi zapisal Lojze Markič. Rekel je, da je živel v domu tako dolgo, dokler ga ni odpeljala Anica, sedaj njegova žena. Rudi Koloini je pripovedoval, kako svobodno so se imeli v domu. Branko Kojc je rekel, da je bilo v domu polno veselja. Ustanovili so ansambel Bled, se zabavali in tudi drugim krajšali čas, da niso imeli domotožja in preveč pogrešali dom in svojce, dokler si niso sami ustvarili svojih domov in družin. Tudi Štefan Srnc je spregovoril, čeprav on ni stanoval v domu, vendar je tam velikokrat delal, ko je bilo treba kaj pozidati (lurško votlino, pokopališče). Nekateri fantje so se ga izogibali, rekoč: »Umaknimo se, Štefan gre, bo treba kaj delat!«

Veliko spominsko torto za nekdanje Baragovce je spekla Angelca Veedetz. Za veselo razpoloženje so poskrbeli godci Branko Kojc, njegova hčerka Evelin je zapela, da so ljudje dvigovali glave in seveda, s harmoniko je pomagal Lenti Lenko. Vsi kapitani, upihovalci svečk in vsi prisotni Baragovci so bili »požegnani s štamperli dobre kapljice« - vsem je s pesmijo nazdravil p. Ciril. Ana Marija Cek je praznovanje ujela na fotografski aparat, da bo ostalo nekaj za spomin, ko smo po dolgih letih spet poskušali obuditi nekdanje igre in spomine. Pa še to: Čez tri leta bomo zopet uprizorili vse te spomine, ko se bo pisalo leto 2005 in bomo praznovali 45-letnico Baragovega doma.

Lucija Srnc

Tako smo čestitali gospodnji v Baragovem domu Francki Anžin za njen 80. rojstni dan, 9. julija 2002. Sredi julija je odpotovala v Slovenijo. V Mengšu ima svoje prijetno stanovanje in v bližini veliko sorodnikov.

V ponedeljek, 12. avgusta 2002, smo imeli SEJO PASTORALNEGA SVETA. Nekaj poudarkov iz te seje povzemam: **očetovski dan** bomo praznovali v nedeljo, 1. septembra – otroci in matere pripravljajo program; **Slomškova nedelja** je 22. septembra – na turneji bodo **Vesele Štajerke**, ki bodo zapele med deseto mašo, potem bo izlet v Yarra Ranges, kjer raste slovenska trta. **Rožnovensko pobožnost** bomo imeli v oktobru 20 minut pred nedeljsko mašo, ob torkih ob 10.00 dopoldne ter ob petkih ob sedmih zvečer. **Ob prvih petkih** bo izpostavitve Najsvetejšega ob 7.00 zvečer, do 7.30 bo tiha adoracija, nato litanije Srca Jezusovega, blagoslov in sv. maša. Poživiti moramo molitev za duhovne poklice in za mnoge druge dobre namene za ta naš svet. **Slovenski koncert bo v naši dvorani v soboto, 5. oktobra, ob 3.00 popoldne.** Srečke za bogat srečolov lahko že kupite - za \$1.00 eno. **Maša narodov** bo v stolnici 13. oktobra: ob 2.30 rožni venec, ob 3.00 popoldne nadškofova maša. To nedeljo ne bo svete maše v St. Albansu. Avtobus bo odpeljal iz Kew ob 1.45 popoldne. **Molitve za pokojne** bodo v novembru po ustaljenem redu. 2. novembra bo ob 11. uri na pokopališču Keilor sv. maša, pri kateri bodo sodelovali verniki različnih narodnosti. **Prenova groba patra Bazilija:** novo ploščo iz črnega marmorja z imenom patra Bazilija bomo namestili pod križ, uredili nove granitne robnike in na grobu zasadili trajno zelenje. Pri pogrebni mašah bomo uvedli namensko nabirko za prenovo cerkve. Pri prenovi bomo začeli s sanacijo temeljev in zidov cerkve in dvorane. Sledila so poročila Doma matere Romane, pevskega zbora, društva sv. Eme, molitvene skupine, knjižnice, kulturnega odbora, arhiva, Slomškove šole, tečaja slovenskega jezika za odrasle, urejanje cerkve, Baragovega doma in okolice. Prihodnja seja bo 21. oktobra 2002 ob 7.30 zvečer.

NOVI ODPRAVNIK POSLOV veleposlaništva Republike Slovenije v Avstraliji g. Bojan Bertoncej je v spremstvu častnega generalnega konzula g. Alfreda Brežnika obiskal Melbourne. V soboto, 3. avgusta, smo se srečali z njim predstavniki slovenskih organizacij na slovenskem

Predstavniki slovenskih društev in organizacij z novim odpravnikom poslov g. Bojanom Bertoncijem po slovesni večerji na Slovenskem društvu Melbourne, 3.8.2002.

hribčku na Elthamu, kjer je Slovensko društvo Melbourne pripravilo okusno večerjo. Naslednji dan, v nedeljo, 4. avgusta, sta oba gosta prisostvovala deseti maši, kjer smo ju pozdravili. Ob koncu maše je g. Brežnik predstavil novega odpravnika poslov g. Bojana Bertoncija, ki je nato tudi spregovoril. V dvorani pa je bila lepa prilika, da so se rojaki osebno srečali in pogovorili z obema odličnima gostoma. Naša misijonarka Marija je za gosta in spremstvo pripravila izvrstno kosilo in tako naredila "diplomatski" izpit iz kuhanja, smo se strinjali po odlično skuhanem, pripravljenem in serviranem kosilu. Nasploh resnično preseneča pri vodenju gospodinjstva, poleg vsega rednega pastoralnega dela in urejanja Misli. Sama se je tudi lotila čiščenja in barvanja notranjosti kuhinjskih omaric, z Bernardom Brenčičem sta ograbila vrtno grede in prenovila še marsikaj v hiši. Mlada moč seveda prinaša osvežitev in pomlad za hišo in za skupnost. Pater Valerijan je že lani spraševal, če je še kakšna takšna misijonarka v Sloveniji, da bi prišla v Sydney.

KONZULARNE URE je imel zadnjič v Melbournu g. MARKO POLAJŽER, prvi sekretar veleposlaništva. V nedeljo, 18. avgusta, je bil na Planici, v ponedeljek pri nas v Kew. V oktobru odhaja na novo službeno mesto na slovensko veleposlaništvo v Teheran. Zahvaljujemo se mu za vse zavzeto delo v prid naših rojakov in mu želimo srečno pot v Iran ter dosti zadovoljstva v novem

okolju. Hvala za vse in še kdaj nasvidenje!

Glasbena skupina VESELE ŠTAJERKE bodo gostovale v Avstraliji. V naši cerkvi bodo zapele med sveto mašo na Slomškovo nedeljo, 22. septembra, ob 10. uri. Po maši bo ob 11.30 odpeljal avtobus v Lilydale v Yarra Ranges na posestvo McWilliams, kjer raste sadika najstarejše trte, posajena lansko leto. Tam se bo ob enih popoldne začelo veselo ljudsko rajanje.

KRSTI:

CHRISTINA SARA PASE, roj. 21.02.2002 v Melbournu. Oče Craig Pase, mati Marie r. Šivec. Botra: Roberto in Louisa Pase. Kew, 28.07.2002.

JORDAN FRANCIS GRIL, roj. 09.06.2001 v Melbournu. Oče John Gril, mati Olga r. Fekonja. Botra: Karmen Tull-Boyle in Frank Fekonja. Kew, med nedeljsko sveto mašo 04.08.2002.

Čestitke mladim družinam in botrom!

NAŠI POKOJNI:

ANICA LUDVIK roj. Barba, r. 15. 05. 1935, v vasi Podbeže v župniji Podgrad pri Ilirski Bistrici. Mladost je preživela v Račicah. Po prihodu v Avstralijo (z letalom leta 1955) je dobila delo v bolnišnici v Wagga Wagga. Leta 1957 se je v cerkvi St. James v Richmondu poročila s Stanetom Ludvikom, doma iz Bač pri Knežaku. Kupila sta si hišo v Richmondu in tam živela 20 let. V zakonu sta se jima rodila sinova Edvard in Robert. Pozneje so se preselili v Mt. Waverley. Anica je bila mirnega značaja, prijazna z vsemi. Bolezen jo je pred 18. leti obiskala. Včasih se je stanje malo izboljšalo pa spet poslabšalo. Umrla je v Monash Medical Centre v Claytonu 27. 07. 2002, okrepljena s svetimi zakramenti. Molitve zanjo smo imeli v naši cerkvi 30. julija, naslednji dan pa pogrebno sveto mašo in pogreb na pokopališče Springvale. Za njo žalujejo mož Stane, sinova Edvard in Robert z družinama, sestra Lojza Barba v Perthu, sestri Karla in Angela v Angliji in sestra Zora v Italiji.

IVAN KOVAČIČ, rojen 23. 08. 1921 v vasi Smrje, v družini šestih otrok. Pri 17 letih je bil vpoklican v italijansko vojsko, kjer je služil pet let, dve leti pa je bil vojni ujetnik v nemškem taborišču. Leta 1956 je poročil Štefanijo roj. Pecman, doma iz iste vasi Smrje 36, v kampu v Vidmu (Udine) Saint Antonio, kjer sta preživela tri leta in tam se je rodila hčerka Mary. V Avstralijo so prišli leta 1959 na nizozemski ladji Watterman in najprej so jih napotili v Bonegillo. Toda Janez se je vrnil v Melbourne, kjer je našel delo in za njim je prišla družina. Leta 1962 se je rodila hčerka Jenny in leto pozneje so se vsi vrnili v Slovenijo. Toda leta 1968 so bili že nazaj v Melbournu, kjer so v Thornbury kupili hišo. Leta 1993 ga je prizadela možganska kap, ki mu je odvzela govor in ga omejila v gibanju. Od takrat naprej ga je pater obiskal vsak prvi petek v mesecu in vedno se je razveselil obiska. Umril je v Lonsdale Privat Nursing Home v Northcote 29. 07. 2002. Sredi dneva je še prejel zakrament svetega maziljenja, dobre štiri ure pozneje je umrl v krogu svojih najdražjih. Molitve zanj smo imeli v naši cerkvi večer pred pogrebom. Pogrebna sveta maša je bila 1. avgusta, nato pa pogreb na Keilor pokopališču. Za njim žalujejo žena Štefanija, hčerki Mary in Jenny z družinama in sin John.

Eugen Benc je o svojem pokojnem bratu STANISLAVU BENCU zapisal: Rojen je bil 19.09.1934 v vasi Šembije, umrl 29.03.2002, prav na veliki petek ob 3.30 popoldne. Bili smo ob njem vsi prav do zadnje ure. Naša katoliška vera nas uči, da je Jezus umrl na veliki petek ob treh popoldne. Stanislav zapušča dva brata v domovini: Toneta in Ladota in sestro Bernardo. V Avstraliji zapušča brata Eugena in Ivana in sestro Milko por. Zidar. Eugen in Milka živiva v Traralgonu, Ivan v Adelaidi. Poleg nas zapušča svojo ženo Marion, sina Antona in hčerko Alison. V Avstralijo je prišel leta 1953. Stanislav je bil zelo dober oče svoji družini, priden gospodar in delavec. Pripravil je zelo lep dom svoji družini. Dolgo let je delal pri S.E.C. v Morwellu, dokler ga ni bolezen premagala. Pokojni Stanislav naj počiva v Božjem miru.

Brat Eugen in sorodniki

MARJAN LEON KAISER je umrl 20. julija v Preston Nursing Home. Pred smrtjo ga je obiskal avstralski duhovnik Fr. K. Eaton in mu podelil poslednje maziljenje. Marjan se je rodil v Ljubljani dne 2. oktobra 1922, kot sin Ignacija in Zofije roj. Resnik. Bil je krščen v trnovski cerkvi. Imel je lepo otroštvo, predvsem po zaslugi dobre mame. Očeta je bolj malo videl, ker je bil veliko po službenih poteh. Leta 1942 pa mu je umrl.

Marjan je bil odličen planinec. Planinarila sta skupaj z mamo. Tik pred vojno je končal visoko šolo, 8. gimnazijo. Po drugi svetovni vojni je živel pri avstrijski družini, ki ga je hotela posvojiti. Toda Marjan se je odločil, da se odpravi v Italijo, kjer se je vpisal na univerzo v Bologni. Tam je ostal pet let. Študiral je pljučnega raka.

Leta 1950 je prišel v Avstralijo. Najprej se je naselil na Tasmaniji. Nato je prišel v Melbourne, dobil stanovanje pri družini Klun v Clifton Hillu. Nekaj časa je stanoval pri moji sošolki Ivanki Bajt. Maja meseca 1968 sva se poročila in rodila sta se nama sin Karel in hčerka Katherine.

Delal je pri Australian Post več kot 20 let. Imel je veliko prijateljev še tudi potem, ko se je upokojil. Imel je zelo rad literaturo in je imel knjižnico z nad 2000 knjigami. Govoril je sedem jezikov. Bil je tudi zbiratelj znamk in kovancev. Je tudi risal in slikal.

Dragi Marjan počivaj v miru!

V imenu moje družine bi se rada iskreno zahvalila moji sestri Barbari in njeni družini, Vidi Valenčič, Zori Kirn in vsem, kateri ste nam pomagali in nam izrekli sožalje po pismih, telefonu ali osebno. Lepa hvala za darove za Medical Sisters, pri katerih deluje moja sestra Minka.

Žena Zinka, sin Karel in hči Katherine

Sožalje vsem, ki ste v zadnjem času izgubili svoje drage. Naše pokojne priporočajmo Božjemu usmiljenju. Radi darujmo zanje za svete mašo!

p. Ciril

KRIZEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

“Multiculturalism” se uveljavlja v Kraljičini deželi

Ob priliki praznovanja “Centenary year” je bila v Queenslandu izdana obsežna knjiga s 385 strani **“MULTICULTURAL QUEENSLAND 2001”**, s podnaslovom: **100 years, 100 communities, a century of contributions**. Knjiga govori o raznoličnosti, ki nas bogati, dopolnjuje, uči in spoznava drug drugega ter s tem tudi zbližuje. Govori nam o mozaiku različnih etničnih skupin, ki sestavljajo našo kraljičino deželo. Za to obsežno delo so poklicali vse narodne skupine, ki živijo tukaj, da naj poročajo o predstavi svojega naroda, ter o njihovem doprinosu pri uspešnem napredku Queenslanda.

Na slovesno uradno predstavitev knjige je premier Peter Beattie 1. avgusta 2002 povabil vse sodelujoče avtorje. V uvodnem članku je s ponosom povdaril, da smo v Queenslandu uspešna multikulturna družba,

brez medsebojnih napetosti. Tudi kadar se tu in tam opazi kršitev medsebojne složnosti je vzrok za to predvsem zaradi medsebojnega nepoznanja. Glavni urednik knjige je Maximilian Brändle iz Švice. Urednik je v svojem govoru s pomočjo statistike razložil porast priseljencev na ta lep del Avstralije ter napredek, ki ga ima Queensland po zaslugi emigrantov in pa tudi po uspešni politiki uveljavljanja »multikulturalizma«. Zato je namen te knjige, da se med seboj spoznamo in tako odkrijemo bogastvo različnih kultur. Knjiga je bila razposlana vsem državnim uradom za uporabo, šolam kot pripomoček pri učenju in vsem knjižnicam v Queenslandu.

Knjiga je na prodaj za \$ 15.- vključno poština na naslovu: Multicultural Affairs Queensland, PO Box 185 Albert Street Brisbane 4002 ali preko e-mail:

MAQ@premiers.qld.gov.au

Slovenski doprinos v tej knjigi si lahko ogledate na straneh Avstralska Slovenska Konferenca <http://www.geocities.com/ausslok/> na straneh SNS Qld - Slovenians in Qld.

**V brisbanski vladni palači:
Anica Cuderman, premier
Queenslanda g. Peter Beattie
in Mirko Cuderman.**

Zlatomašnik v sončnem Queenslandu

Dragi prijatelji! Prav lepe pozdrave vam pošiljam iz dežele sonca, kot se imenuje naša država Queensland. Sem bolj redek z mojimi dopisi, ker piše o dogajanjih pri nas v glavnem Mirko Cuderman, razumljivo pa, da sem tokrat na vrsti jaz in sicer:

V nedeljo, 4. avgusta, smo imeli rojaki v Kraljičini deželi priložnost, da se zahvalimo našemu zlatomašniku p. Valerijanu za njegovo dolgoletno pastoralno delo (39 let) pri rojaki v državi Queensland. To je bil dan, ko je p. Valerijan ponovil obred zlate maše med nami.

V dvorani "Planinke" ki je bila preurejena v najlepšo cerkev, se je zbralo zelo veliko rojakov od blizu in daleč, kar je dokaz, da velika večina ni pozabila starih krščanskih navad, ki smo se jih naučili od naših staršev in prenesli na peti kontinent, kjer poskušamo nadaljevati tradicijo z našimi potomci.

Pri nas je sveta maša štirikrat na leto in nimamo rednega pevskega zbora, ampak tokrat je bila cela dvorana kot pevski zbor. Največje presenečenje je bilo, ko se je pokazala družina Cuderman s kar štirimi otroki v krasnih narodnih nošah. Na fotografiji z leve na desno so: Rebeka – štiri leta, Mariah – devet, Ryan – šest, James – sedem let (vnučki Anice in Mirka Cuderman). Še večje presenečenje pa je bilo, ko so zlatomašniku zapeli pesmico "Na Planinki je lušno biti" (spesnila jo je Anica Cuderman). Želi so aplavz za aplavzem. Vsi so bili veseli in presenečeni, enako tudi p. Valerijan. Jožica Polak je spesnila posebno pesem za zlatomašnika. To je bil dan kakršnih ni veliko. Po kosilu pa kramljanje s patrom, harmonika in pevci so kar kmalu pokazali, da znajo uporabiti svoja grla. Ves nedeljski popoldan je bil prekratek.

Bog daj, da bi bilo še veliko takšnih dni na delčku Slovenije v državi Queensland.

Jože Vah, Nerang, QLD

Zlatomašniku patru Valerijanu

Sončni žarek se v jutrajni zarji blešči,
iz cerkve v Merrylandsu se zvon oglasi.
Od daleč in blizu se zbiramo vsi:
Dragi p. Valerijan zlati duhovniški jubilej slavi.

Minilo že pedeset let je od takrat,
ko za duhovnika se je odločil mlad fant.
V srcu ljubezen plamenela je močno,
delo in zvestobo dajali ste ljudem in Bogu vso.

S toplim nasmehom prijazno pozdravlja ljudi,
vsakemu rad na pomoč prihiti.
Daruje nam maše, kot oče nam govori,
nam v srca vliva Božje moči.

V Avstraliji skupnost Slovensko skupaj drži,
skrbno obiskuje stare in bolne ljudi.
Kot zvezda nam sije v duhovni svet,
da Bog Oče okrepi našim dušam cvet.

Iskrene čestitke Vam danes izročamo vsi,
prisrčna Vam hvala za Vaše delo in skrbi.
Lučka življenja naj Vam še dolgo
v veselo bodočnost gori, v naših srcih
Vas imamo radi, dragi pater Valerijan, mi vsi.

Jožica Polak, Gold Coast, QLD